

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16313/2024
28.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији су заједнички пуномоћници Драгиша Радовановић, адвокат из ... и Иван Максимовић, адвокат из ..., против тужених Опште болнице „Др Алекса Савић“ из Прокупља и Дома здравља Куршумлија, које заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 811/2024 од 20.03.2024. године. у седници одржаној 28.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 811/2024 од 20.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 811/2024 од 20.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 2773/17 од 16.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужила којом су тражиле да суд тужене обавезе да им на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате износе од по 600.000,00 динара, на име душевних болова због смрти оца ГГ, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове овог поступка.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 811/2024 од 20.03.2024. године, одбио као неосновану жалбу тужила и потврдио пресуду Основног суда у Прокупљу П 2773/17 од 16.11.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле су изјавиле благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужила.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужилама на име душевних болова које су оне претрпеле због смрти њиховог оца, покојног ГГ. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужила одбијен донета је применом правила о терету доказивања прописаном одредбом члана 228. у вези члана 231. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да тужиле нису доказале постојање узрочно-последичне везе између лекарске грешке и смрти њиховог оца. Тужиле ревизију заснивају на битној повреди одредаба парничног поступка учињеној пред другостепеним судом и погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, а то нису разлози због којих је дозвољена посебна ревизија на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужила применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да је ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиле су, као формални супарничари у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, поднеле 05.12.2017. године, а вредност предмета спора је 600.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужила није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић